

REGLUGERÐ

fyrir Hitaveitu Hveragerðis.

1. Almenn ákvæði.

1. 1. Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um allt lögsagnarumdæmi Hveragerðishrepps.

1. 2. Stjórn hitaveitunnar.

Hreppsnefnd Hveragerðishrepps fer með stjórn Hitaveitu Hveragerðis og skipar framkvæmdarstjóra hitaveitunnar og þriggja manna hitaveitunefnd honum og sér til ráðuneytis. Hitaveitustjóri annast daglegan rekstur hitaveitunnar og skipar hreppsnefnd starfsmenn honum til aðstoðar eftir því, sem þörf krefst.

1. 3. Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Hveragerðis hefur innan hreppsmarkanna einkaleyfi á dreifingu og sölu á heitu vatni, með þeim takmörkunum, sem um getur í 2. og 7. gr. samnings landbúnaðarráðuneytisins og hreppsnefndar Hveragerðis frá 16. maí 1952 um not jarðhita í Hveragerðishreppi og síðustu málsgrein þessarar greinar. Þó getur hreppsnefnd heimilað einstaklingum eða félögum að annast byggingu og rekstur fjarhit-unarkerfis á tilteknum svæðum undir yfirstjórn hitaveitunnar.

Hitaveitan getur ekki selt heitt vatn til notenda með hærra hitastigi en 110°C nema leyfi ráðherra komi til hverju sinni.

1. 4. Utanhússlagnir.

Hreppsnefnd lætur leggja allar utanhússlagnir, aðalæðar, dreifiaðar og heimæðar inn í hús, sbr. þó 1. mgr. liðar 1.3.

1. 5. Viðhaldsskylda.

Hitaveitan hefur eignarétt og viðhaldsskyldu á dreifiaðum sínum, svo og heimæðum að húsvegg nema notaður sé forhitari utanhúss, þá að honum. Húseiganda er óheimilt að hylja þessar lagnir eða gera þær óaðgengilegar til eftirlits eða viðgerða.

1. 6. Afnot varmaorku.

Sú varmaorka, sem hitaveitan lætur í té, er ætluð til upphitunar húsa. Nú kann að koma fram ósk um að nota varmaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr. og þarf þá til þess heimild hreppsnefndar.

1. 7. Nýting.

Nýting heits vatns skal vera slík, að hitastig notaðs vatns (frárennslisvatns) frá gróðurhúsum skal ekki fara yfir 40 gráður á C., en frá íbúðarhúsum 60 gráður. Hreppsnefnd getur þó með einfaldri hreppsnefndarsamþykkt hækkað eða lækkað hitastig þetta um allt að 10 gráðum á Celsius.

1. 8. Bótaskylda hitaveitu.

Hitaveitan er ekki bótaskyld, þótt notendur verði fyrir tjóni vegna ófullnægjandi varmaflutnings og eigi heldur vegna rafmagnstruflana, breytinga á borholum og

hverum eða öðrum óviðráðanlegum orsökum. Þá er hitaveitan ekki bótaskyld, þótt tjón verði á mönnum, munum eða eignum af heitu vatni eða gufu frá varmalögnum innanhúss enda þótt kerfið hafi staðizt nauðsynlega þrýstiprófun hitaveitunnar, og er sú prófun gerð á ábyrgð húseiganda.

1. 9. Takmörkun varmanotkunar.

Hitaveitan getur fyrirskipað takmörkun á varmanotkun, ef hún telur það nauðsynlegt, eða lokað varmaæð vegna hreinsana eða viðgerða. Full varmagjöld ber að greiða, þótt notandi hafi orðið fyrir lokun af því tagi, er um ræðir í 1. mgr.

1. 10. Umsóknir.

Nú hyggst húseigandi leggja hitakerfi í hús sitt eða gera breytingu á eldra kerfi, og skal hann þá með minnst 7 daga fyrirvara senda umsókn um það til hitaveitustjóra. Umsókn skal rita á eyðublað, sem hitaveitustjóri lætur í té, og skal hún undirrituð af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans. Umsókn skal fylgja uppráttur gerður af sérfróðum manni af hitakerfi því, sem tengja skal hitaveitunni.

1. 11. Uppdrættir.

Uppdrættir séu gerðir á haldgóðan pappír og þannig frágengnir, að ekki máist letur við geymslu. Stærð skal vera DIN A2 (42,0 × 59,4 cm) eða margfeldi af þeirri stærð. Lagnir skulu sýndar á rúmteikningu með jöfnum einingum á ásum í mælikvarða 1:50 eða 1:100, en grunnmyndir í mælikvarða 1:100 eða 1:50. Sérteikningar skulu gerðar í mælikvarða 1:20, 1:10, 1:5 eða stærri. Uppdrættir skulu sýna allar lagnir, raufar og göt í steypu fyrir slíkar lagnir og allt fyrirkomulag við tengingu hitaveitu. Tilgreina skal í metrakerfi stærðir á hitunartækjum, ofnum, loftristum og tengingum þeirra við lofthitunarkerfi, svo og önnur mál, sem nauðsynleg eru. Ef hitaveitustjóri telur nauðsynlegt, getur hann krafizt útreikninga.

1. 12. Samþykkt uppráttá.

Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt upprátt, skal hann árita tvö eintök hans. Annað eintakið varðveitir hann í skjalasafni hreppsins, en hitt eintakið afhendist umsækjanda. Meistari sá, sem ábyrgð ber á verkinu, skal áður en það hefst, rita nafn sitt á eintak það, sem geymt er í skrifstofu hitaveitustjóra. Með áritun tekur hitaveitustjóri enga ábyrgð á, að unnt sé að framkvæma viðkomandi verk eða því, að kerfi sé rétt útreiknað.

1. 13. Meistarar.

Meistari sá, sem tekur að sér verk samkvæmt reglugerð þessari, ber ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að vera sett og samþykktá upprætti.

1. 14. Eftirlit.

Hitaveitan skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan upprátt og reglugerð þessa. Engar hitalagnir má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af hitaveitunni. Álíti eftirlitsmaður hitaveitunnar, að verk sé eigi framkvæmt skv. ákvæðum reglugerðar þessarar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

1. 15. Eftirlitsmaður.

Eftirlitsmaður hitaveitu skal, meðan á verki stendur, hafa frjálstan aðgang að hitalögnum bæði innan húss og utan.

1. 16. Dælur.

Óheimilt er að tengja dælur við heimæðar nema skriflegt leyfi hitaveitustjóra sé fyrir hendi, og þannig frá dælu gengið, að ekki valdi óþægindum.

2. Sérákvæði.**2. 1. Efni og frágangur.**

Öll vinna að hitalögnum skal vera vel af hendi leyst og allt efni óaðfínnlegt. Nú telur hitaveitustjóri, að vinna eða efni sé gallað, og er þá skylt að bæta það.

2. 2. Forhitara.

Pípur í forhitara skulu þrýstiprófaðar með 30 kg/cm², en kápa með 6 kg/cm². Forhitara skulu staðsettir minnst 5 cm frá lofti, vegg eða gólfi og tryggilega festir. Á forhitara skal vera öryggisloki auk tæmingarstúts og þannig frá gengið, að ekki valdi hávaða. Hitaveitustjóri gefur upp hámarksþrýstítap gegnum forhitara.

2. 3. Baðvatnsgeymar.

Ytra byrði baðvatnsgeyma með gormpípum (spíral) skal þrýstireynt með 6 kg/cm², en innra byrði og gormpípur með 9 kg/cm². Baðvatnsgeymar skulu staðsettir í minnst 5 cm fjarlægð frá vegg eða lofti og tryggilega festir. Stútar á baðvatnsgeymum skulu vera sem hér segir:

Fyrir hringrásarvatn	2 stútar
— baðvatn	2 stútar
— hitamæla	1 stútur
— hitastilli	1 stútur

Botnar baðvatnsgeyma skulu vera úthverfir og skulu suðusamskeytin vera fyrir utan kúpuna. Um kápugeyma gilda sérákvæði: Séu geymar undir 700 mm að þvermáli, skal þykkt kápu vera minnst 4 mm, innra byrðis 5 mm og botns 6 mm. Sé þvermál meira, ber að leggja fram sérstakan útreikning á styrkleika. Innan við kaldvatnsstútinn skal komið fyrir kringlótttri dreifiplötu, sem sé minnst 20 cm í þvermál og 3 mm á þykkt.

2. 4. Pípur.

Pípur þær, sem notaðar eru til hitalagna, skulu fullnægja lágmarkskröfum þeim, sem gerðar eru í gildandi þýzkum stöðlum (DIN Normen 2440). Allar pípur skulu vera hreinar. Í þeim mega ekki vera ryðskánir. Í gegnum hverja pípu, sem minni er en 50 mm, skal fyrir notkun renna stálkúlu, er sé minnst 80% af þvermáli pípunnar, en stærri pípur nægir að skyggna. Í miðstöðvarkerfi má nota létt-dregnar pípur. Þar sem pípur eru í múruðum eða lokuðum raufum, fer um samsetning þeirra eftir ákvæðum í grein 2. 5. Um frágang á raufum í gólfum fer eftir ákvæðum greinar 2. 15.

2. 5. Samsetningar.

Allar pípur skal sjóða saman. Þó er heimilt að nota tengistykki til samsetninga á pípum, sem eru grennri en 40 mm, enda séu þær ekki huldar í veggjum eða gólfum. Enn fremur er heimilt að nota sértengingar (kraga eða tengja), ef líklegt er að nauðsynlegt verði að taka pípur þær sundur síðar. Ef um er að ræða breytingu á eldri hitalögnum, getur hitaveitustjóri leyft, að notuð séu tengistykki.

2. 6. Um suðuvinnu á pípum.

Nú eru pípur soðnar saman, og skal þá tryggt, að frá öllum samskeytum sé þannig gengið, að soðið sé gegnum pípuveggina og ekki sé gjall, loftbólur eða aðrir gallar á suðu.

2. 7. Prófun á suðu.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra hefur rétt til að krefjast þess, að teknir verði bútar úr hitakerfinu til prófunar, svo margir sem þurfa þykir. Meistari sá, sem ábyrgð ber á verkinu, skal taka slík sýnishorn og færa lögnina í samt lag aftur. Komi í ljós, að sýnishorn fullnægir ekki þeim kröfum, sem gera verður til þeirra, ákveður hitaveitustjóri hvað gert skuli til lagfæringar eða hve mikinn hluta kerfis skuli endurleggja.

2. 8. Um pípulögnina.

Pípur skal leggja með tilliti til lofttæmingar kerfisins. Þegar breyta þarf stefnu lagnar, skal að jafnaði beygja pípu eftir því, sem aðstæður leyfa. Séu lyppubeygjur notaðar, skal eigi beygja meira en svo, að ein lyppa komi á hverja 10 gráðu beygju. Skámiðju tengistykki skal nota eftir því sem unnt er. Við skurð á endum skal snarað úr þeim. Pípur, sem lagðar eru með veggjum og undir loftum skal festa með burðarjárnnum og ber að ganga svo frá járnunum að þau hindri ekki hitabenslu pípanna.

2. 9. Miðstöðvarofnar.

Alla miðstöðvarofna skal skola og þrýstiprófa með 7 kg/cm² þrýstingi áður en þeir eru settir upp. Ofnar skulu að jafnaði festir á vegg. Fjarlægð milli burðarjárna skal vera mest 80 cm og fjarlægð frá burðarjárnnum að enda ofns ekki meiri en 20 cm. Burðarjárn ofna skal staðsetja þannig, að fjarlægð ofns yrði að minnsta kosti 3 cm frá fullgerðum vegg, en fjarlægð frá fullgerðu gólfi upp að ofni skal vera 10—15 cm. Tengipípur ofna skulu vera það langar, að þær þoli þensluhreyfingu aðliggjandi stofna.

2. 10. Geislahitunarlögn.

Í geislahitunarlögn má eingöngu nota pípur, sem þola a. m. k. 40 kg/cm² þrýsting. Pípunar skal beygja kaldar á þar til gerðu borði eftir nákvæmlega renndum beygjuhjólum, þannig að bil pípanna verði rétt. Um innsteypt samskeyti vísast til greinar 2. 5. Hitamottur skal leggja í mót ofan á 5—6 mm steypustyrktarjárn. Áður en pípur eru huldar steypu skal með þrýstilofti blása kúlu í gegnum þær og sé kúlan að þvermáli ekki undir $\frac{3}{4}$ af vídd pípunnar. Því næst skal prófa geislahitunarkerfið með köldu vatni með 30 kg/cm² þrýstingi, er haldið sé óbreyttum í 2 klukkustundir. Geislahitunarlögn telst því aðeins fullnægjandi, að ekki sjáist rakamerki utan á pípu eftir slíka prófun. Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal vera viðstaddur þegar prófanir skv. þessari grein fara fram. Á öllum geislahitunarkerfum skulu vera sjálfvirk stjórnæki.

2. 11. Lokar.

Lokar skulu að jafnaði vera rennilokar með krögum eða suðuendum. Í lokum, sem eru 80 mm eða minni, mega endar vera skrúfuskornir. Stillilokar skulu að jafnaði vera keilu- eða sætislokar. Við alla miðstöðvarofna skulu vera tvístillilokar með kvarða, er sýni á hvað viðkomandi loki er stilltur.

2. 12. Þenslukur.

Á miðstöðvarkerfum, sem hituð eru frá einföldu hitaveitukerfi, skal vera þenslukur á uppstreymispípu þannig staðsett, að það sé efsti hluti hitakerfisins. Á kerfi, sem hitað er frá forhitara, þarf ekki að vera þenslukur á hitaveituæðinni. Sé frosthætta þar sem þenslukur er staðsett, skal það einangrað. Yfirfall skal vera frá öllum opnum þenslukerum til frárennsliskerfis. Yfirfallspípu úr zinkhúðuðu efni skal tengja við frárennsliskerfi við vatnslás.

Heimilt er að nota þrýstþenslukur. Á tvöföldu hitaveitukerfi þarf ekki þenslukur.

2. 13. Dælur.

Dæluhús og dæluhjól skulu gerð úr steypujárni eða öðru jafnhentugu efni, en dæluöxlar skulu vera úr ryðfríu stáli. Þó skal dæluhús vera úr stáli, ef notað er heitara vatn í miðstöðvarkerfi en 100°. Skyld er að ganga þannig frá dælu, að ekki valdi hávaða. Á dælu skal vera merkiplata með áletruðum upplýsingum um samsvarandi þrýstihæð í metrum og vatnsmagn í lítrum á mínútu (eða m³/h), straumtegund og verksmiðjunúmer. Dælu skal fylgja línurit, er sýnir þrýstihæð og vatnsmagn.

2. 14. Málning.

Allar pípur miðstöðvarkerfa, svo og burðarjárn, sem hulin verða, skal mála vandlega með asfaltmálningu, er þolir þann hita, sem kerfið er gert fyrir. Pípur í geislahitunarflötum má þó ekki mála. Pípur skulu vera þurrar og hreinar, áður en þær eru málaðar. Miðstöðvarofna og hitapípur gróðurhúsa skal mála með vatns- eða olíumálningu en ekki bronssa.

2. 15. Einangrun.

Allar pípur í veggjum skal einangra með ólífrænu einangrunarefni, sem sé að minnsta kosti 20 mm þykkt. Pípur í neðsta gólfi skal þó einangra þannig, að raufar þær, sem pípur liggja í, séu fylltar vandlega með asfaltfni. Sýnilegar pípur skal einangra með ólífrænni einangrun.

2. 16. Sjálfvirk stjórnþæki.

Þar sem hús eru hituð með hitaveituvatni, ber húseiganda að setja sjálfvirkan loka á inntakspípu. Lokanum skal stýrt af hitastilli í útrennslispípu, sbr. ákvæði greinar 1. 8. hér að framan. Slíkir lokar skulu gerðir fyrir minnst 7 kg/cm² þrýstingsmun.

2. 17. Mælar.

Á inntakspípur húsa, sem tengd eru Hitaveitu Hveragerðis, getur hún sett upp mæla. Mælar þessir eru í eigu og umsjá hennar og er skyld að tilkynna tafarlaust, ef vart verður leka eða annarra bilunar á mælunum.

2. 18. Þrýstiprófun hitakerfa.

Þegar lokið er lögn miðstöðvarkerfis og áður en pípur eru huldar, skal það þrýstiprófað af meistara að viðstöddum eftirlitsmanni hitaveitustjóra. Prófa skal með köldu vatni og 7 kg/cm² þrýstingi.

2. 19. Eftirlit og úttekt.

Áður en einstökum hlutum miðstöðvarkerfis er lokað, skal eftirlitsmanni hitaveitustjóra gert aðvart með hæfilegum fyrirvara og skal hann þá gefa út vottorð um ástand lagnarinnar.

3. Refsiákvæði.

3. 1. Brot á reglugerð.

Nú brýtur meistari, sem áritar uppdrátt, í bága við reglugerð þessa eða aðrar reglur, sem honum ber að hlíta í starfi sínu, eða brot er framið af starfsmönnum hans og hann ber ábyrgð á, og getur þá hitaveitustjóri veitt honum áminningu.

3. 2. Sektir.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 30 000 krónum nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála. Nú vanrækir maður að vinna verk, sem hitaveitustjóri hefur fyrirskipað samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er þá hitaveitustjóra heimilt að láta vinna það, sem á vantar á kostnað aðila. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr hrepps sjóði, en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hveragerðishrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 3 31. jan. 1953, um hitaveitur utan Reykjavíkur, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 12. október 1962.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

um viðauka og breytingar nr. 5 á Lyfsöluskrá II frá 1. febrúar 1961.

Frá og með 20. október 1962 ganga í gildi viðaukar og breytingar, útgefnar í dag, á Lyfsöluskrá II frá 1. febrúar 1961.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 16. október 1962.

F. h. r.

Baldur Möller.

Eliás Eliasson.